

УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

09 травня 2023 року слідчий суддя Красногвардійського районного суду м.Дніпропетровська Дружинін К.М., за участю секретаря Сокола Д.О., прокурора Лимарева Є.О., захисника Безрук С.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні у м. Дніпрі, в режимі відеоконференції, клопотання слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області Мітіна Л.Є., погоджене прокурором відділу управління нагляду Донецької обласної прокуратури Лимаревим Є.О., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №1202205000000740 від 07.09.2022 року, відносно підозрюваного Сагіра Віталія Леонідовича, **19.12.1986 року народження**, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, -

встановив:

До суду надійшло клопотання слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області Мітіна Л.Є., погоджене прокурором відділу управління нагляду Донецької обласної прокуратури Лимаревим Є.О., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №1202205000000740 від 07.09.2022 року, відносно підозрюваного Сагіра Віталія Леонідовича, 19.12.1986 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

В обґрунтування клопотання зазначено, відділом розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні №1202205000000740 від 07.09.2022 року.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Сагір В.Л., 19.12.1986 р.н. з 31.08.2004 по 25.06.2012, проходив службу в органах внутрішніх справ, останнього звільнено зі служби на підставі наказу ГУ МВС України в Донецькій області № 241 о/с від 25.06.2012. У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Водночас Сагір В.Л. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1,2,17,19 Конституції України, зрадив українській державі та всьому Українському народові, добровільно зайнявши посаду в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин. Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України. Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і Збройних Сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України - в АР Крим та м. Севастополі. Своєю злочинною метою співучасники з числа представників влади та Збройних Сил рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім.

Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів. З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території рф службові особи Генерального штабу Збройних Сил російської федерації (ГШ ЗС рф), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей рф, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використанням протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України. У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами рф і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості рф на світовій арені, представники влади та Збройних Сил рф, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності. Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів рф здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян рф і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально-націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) – як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалась їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань. Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалось спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України. У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України. Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «днр» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «днр». За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «днр» на території Донецької області. З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «днр» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «днр») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення. В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької області так званої «днр», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію. Всупереч

начальника ПОБ Мариупольського ГУ МВД ДНР»; протоколом допиту свідка Черепанова Олексія Володимировича, 30.06.1990 р.н., від 20.09.2022, який під час допиту повідомив, що особисто знає Сагіра В.Л., бо працював з ним разом в Петровському РВ Донецького МУ ГУ МВС України в Донецькій області в 2012 році, та побачивши в інтернет мережі відеоролик за посиланням: <https://www.youtube.com/channel/UCuTe7T0kskAwWiCnoBAnZg>, на якому особа дає коментарі на фоні стягу рф, упізнав на ньому свого колишнього колегу Сагіра В.Л.; протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 19.09.2022, відповідно якого свідок Черепанов О.В. серед чотирьох пред'явлених для впізнання осіб зображених на фотознімках упізнав на фотознімку під номером 2 (два) Сагіра Віталія Леонідовича; відповідно до якого останній на відеозаписі фотознімку №2 зображено Сагіра Віталія Леонідовича 19.12.1986 р.н.; протоколом огляду відеозапису від 19.09.2022 за участю свідка Черепанова О.В., відповідно до якого останній на відеозаписі пред'явленому йому для огляду вказує на особу, яка дає коментарі на фоні стягу рф та днр, як на Сагіра Віталія Леонідовича, 19.12.1986 р.н.; протоколом допиту свідка Бойка Павла Олександровича, 05.07.1990 р.н., від 20.09.2022, який під час допиту повідомив, що особисто знає Сагіра В.Л. бо працював з ним разом в Петровському РВ Донецького МУ ГУ МВС України в Донецькій області з 2011 по 2012 рік, та побачивши в інтернет мережі відеоролик за посиланням: <https://www.youtube.com/channel/UCuTe7T0kskAwWiCnoBAnZg>, на якому особа дає коментарі на фоні стягу рф, упізнав на ньому свого колишнього колегу Сагіра В.Л.; протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 20.09.2022, відповідно якого свідок Бойко П.О., серед чотирьох пред'явлених для впізнання осіб зображених на фотознімках упізнав на фотознімку під номером 2 (два) Сагіра Віталія Леонідовича; відповідно до протоколу на фотознімку №2 зображено Сагіра Віталія Леонідовича 19.12.1986 р.н.; протоколом огляду відеозапису від 19.09.2022 за участю свідка Бойка П.О., відповідно до якого останній, на відеозаписі пред'явленому для огляду, вказує на особу, яка дає коментарі на фоні стягу «рф» та «днр», як на Сагіра Віталія Леонідовича 19.12.1986 р.н.; іншими матеріалами кримінального провадження у їх сукупності.

Згідно інформації Державної прикордонної служби України встановлено, що за період з 24.02.2022 по 20.04.2023 відомостей, щодо перетинання державного кордону України, лінії розмежування з тимчасово окупованими територіями громадянином України Сагіром В.Л. в базі даних не виявлено.

У зв'язку зі збройною агресією російської федерації, воєнним станом в Україні, тимчасовою окупацією частини Донецької області та проведенням бойових дій, беручи до уваги те, що існують достатні підстави вважати, що Сагір В.Л. перебуває на тимчасово окупованій території України, належним чином повідомлений про дати, місце проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні № 1202205000000740 від 07.09.2022, однак, до органу досудового розслідування за викликом слідчого не з'явився, його місце перебування невідоме, у зв'язку з чим 05.05.2023 постановою слідчого СУ ГУНП в Донецькій області підозрюваного Сагіра В.Л. оголошено у розшук. Підтвердженням того, що підозрюваний Сагір В.Л. ухиляється від органу досудового розслідування та перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області є те, що останній займає поліцейську посаду, а саме «и.о. начальника ПОБ Мариупольського ГУ мвднр», в незаконному правоохоронному органі «Полиции ДНР», а саме: «Мариупольском ГУ мвднр», яке розташовано на тимчасово окупованій території за адресою: Донецька область, м. Мариуполь, Приморський район, проспект Нахімова, буд. 86. Враховуючи, що підозрюваний Сагір В.Л. на теперішній час переховується від органу досудового розслідування, перебуває на тимчасово, окупованій території України, тому, відповідно, діючого законодавства зазначена особа вважається такою, що належним чином повідомлена про виклик на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора та у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження.

Беручи до уваги викладене, зважаючи на наявність достатніх доказів вчинення Сагіром В.Л. інкримінованого йому злочину, а також враховуючи той факт, що останній тривалий час переховується від органів досудового розслідування з метою ухилення від кримінальної відповідальності, перебуває на тимчасово окупованій території України, виникла необхідність в застосуванні процедури спеціального досудового розслідування відносно підозрюваного Сагіра Віталія Леонідовича, 19.12.1986 року народження у кримінальному провадженні № 1202205000000740 від 07.09.2022 року. Враховуючи викладене, слідчий звертається до суду з даним клопотанням.

У судовому засіданні прокурор підтримав клопотання, просив його задовольнити.

Захисник підозрюваного у судовому засіданні просив вирішити клопотання на розсуд суду.

Вислухавши думку прокурора, захисника, вивчивши подане клопотання та додані до нього матеріали, якими обґрунтовується необхідність здійснення спеціального досудового розслідування, вважаю за необхідне задовольнити клопотання, виходячи з наступного.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110², 111, 111¹, 111², 112, 113, 114, 114¹, 114², 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146¹, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258¹, 258², 258³, 258⁴, 258⁵, 348, 364, 364¹, 365, 365², 368, 368², 368³, 368⁴, 369¹, 369², 370, 379, 400, 408, 436, 436¹, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від

3

органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Частиною 1 статті 42 КПК України передбачено, що підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок не встановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

У судовому засіданні встановлено, що відділом розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні №1202205000000740 від 07.09.2022 року.

24.04.2023 року відносно Сагіра В.Л. було складено письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України. Копія повідомлення про підозру вручена захиснику підозрюваного – адвокату Безрук С.В.

27.04.2023 року повідомлення про підозру Сагіра В.Л. та повістки про виклик на 03,04,05 травня 2023 року, опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр», яка є ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. Отже, відповідно до положень ст. 42 КПК України, з моменту публікації повідомлення про підозру Сагіра В.Л. в газеті «Урядовий кур'єр», яка є ЗМІ загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, та у зв'язку з неявкою для отримання такого повідомлення, будучи попередженим належним чином, тобто з 27.04.2023 Сагір В.Л. є підозрюваним у вказаному кримінальному провадженні. 03,04,05 травня 2023 року Сагір В.Л. за викликом слідчого не прибув, про причини неявки не повідомив.

Згідно з отриманою в ході досудового розслідування інформацією, на даний час Сагір В.Л. перебуває на тимчасово окупованій території Донецької області.

05.05.2023 року постановою слідчого у кримінальному провадженні підозрюваного Сагір В.Л. оголошено в розшук.

Згідно з ч. 1 ст. 297-4 КПК України, слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Оскільки, у судовому засіданні було встановлено, що існує обґрунтована підозра вчинення Сагіром В.Л. кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, який умисно переховується від слідства та суду на тимчасово окупованій території України, з метою уникнення кримінальної відповідальності, у зв'язку з чим він оголошений у розшук, то є всі підстави визначені законом для здійснення спеціального досудового розслідування відносно підозрюваного Сагіра В.Л. Враховуючи вищевикладене, слідчий суддя дійшов висновку про задоволення клопотання слідчого.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст.110, 297-1, 297-4, 309 КПК України, -

постановив:

Клопотання слідчого відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області Мітіна Л.Є., погоджене прокурором відділу управління нагляду Донецької обласної прокуратури Лимарєвим Є.О., про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні №1202205000000740 від 07.09.2022 року, відносно підозрюваного **Сагіра Віталія Леонідовича, 19.12.1986 року народження**, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України – задовольнити.

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження №1202205000000740 від 07.09.2022 року, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, відносно оголошеного в розшук **Сагіра Віталія Леонідовича, 19.12.1986 року народження**.

Зобов'язати прокурора у кримінальному провадженні відомості про здійснення спеціального досудового розслідування внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Ухвала підлягає негайному виконанню з моменту її оголошення та оскарженню не підлягає.

Слідчий суддя

К.М. Дружинін

Відповідає
оригіналу